

hørte meget fremragende Socialdemokrater sige dette; men efter Sigende skal der være maaske endnu mere fremragende Socialdemokrater, som bebrejdede de paagældende Socialdemokrater, at de kunde føre saadan Tale. Men det har i alt Fald vist sig, at det socialdemokratiske Ministerium er et nøjsomt Ministerium, nøjsomt med Hensyn til de Resultater, det behøver for at kunne friste Livet videre. Om det saa vil blive et Liv, der vil komme til at strække sig over op mod 3 Aar, eller det bliver kortere, derom er det vanskeligt at spaa, og noget afhænger vel ogsaa af, hvorledes det — jeg ved ikke, om man kan kalde det Samliv, men i hvert Tilfælde noget i den Retning —, som findes mellem Socialdemokrater og Radikale, kan udvikle sig i Løbet af den kommende Tid.

Alle vil mindes, at under Ministeriet Neergaard blev der talt nok saa meget om, hvilke Skændsmaal der var mellem Venstre og Konservative. Jeg tror dog at turde sige, at den principielle Uenighed, der unægtelig var om selve Beskæftigelses-spørgsmaalet, paa ingen Maade gav Anledning til tilnærmelsesvis saa mange, jeg ved ikke, om jeg just skal kalde det Skældsord, men maa maaske hellere kalde det Naalestik, som fra de Radikales Side tildeles Socialdemokratiet. Man kan jo bogstavelig talt næsten ikke læse det førende radikale Blad her i København uden at finde Stiklerier overfor den siddende Regering, og paa visse Tider er der jo ogsaa fremsat stærke Krav fra det socialdemokratiske Blad gaaende ud paa, at man maatte holde op med sligt. Men som det er gaaet med Lovforslagene, synes det at gaa med dette Forhold. Kan man ikke faa de kære Medhjælpere til at skikke sig, uden at der skal bruges Knappenaale, ja, saa giver man dem Lov til at bruge dem. Men at hele dette System skulde være et Udtryk for en virkelig Homogenitet mellem Regeringspartierne, det kan man jo ikke paa nogen Maade hævde, og som Følge af dette Forhold kan det ikke være andet, end man aldrig kan vide, hvornaar Stiklerierne bliver saa kraftige, saa de kan medføre saa megen Irritation fra specielt Socialdemokratiets Side, at man mener, at nu kan det være nok.

Altsaa, Muligheden for Valg i en overskuelig Fremtid maa man vel sige, at der er. Hvad der skal ske, førend dette Valg kan komme, ja, det er jo ikke godt at vide; men mange vil jo mene, at det, som man fra radikale Generalers Side skænker sin højeste Opmærksomhed, det er dette, om en anden Hær — Erstatningen for den Hær, man eventuelt skulde bryde med — efterhaanden er kommet de Radikale saa nær, at der kunde blive Tale om et virkeligt Sammenspil.

Det ærede Medlem Hr. Rode har jo en kær Tanke, som han ofte vender tilbage til, Tanken om den brede demokratiske Ryg; og der er neppe Tvivl om, at den Dag kunde komme, da det ærede Medlem Hr. Rode, hvis han ikke kunde forene Socialdemokratiet i denne Ryg, vilde mene, at saa vilde det dog ogsaa være godt, om Partiet Venstre sammen med hans Parti kunde danne en saadan Forening. Hvorvidt noget saadant vil ske, hører jo ogsaa til de Ting, som kun Fremtiden kan vise; det hører vel ikke til det helt utænkelige. Men kaster man Blikket tilbage over den Samling, der er gaaet, og ser man paa de Ting, der er gennemført og ikke er gennemført, alt efter som man nu behager, synes jeg, man har Lov til at sige, at der ikke synes at være umiddelbar Sandsynlighed for et saadant nærmere Samarbejde mellem disse Partier.

Ser vi ikke mindst paa det, der skete ved Finanslovsforandringen i Landstinget, tror jeg, man har Lov til at sige, at om dette overmaade store Spørgsmaal, Forsvars-sagen, er der ikke megen Sandsynlighed for Forbindelse mellem det radikale Parti og Venstre. Og ser man paa den sociale Lovgivning, mener jeg ogsaa, at her ligger den Linie, som Partiet Venstre har; og den Linie, som det radikale Parti har, væsensforskelligt. Som ved de københavnske Byraadsvag kan man gaa ud fra, at den økonomiske Evne den spilder det radikale Parti ikke mange Betragtninger paa, hvilket da ogsaa gav sig Udslag i, at det blankt anbefalede de Ændringer, den højtærede Indenrigsminister foreslog i Aldersrenteloven. At man desuagtet i Udvalget endes om at nedsette den foreslaaede Merudgift meget betydeligt, kan synes noget uforstaaeligt; men det skulde ikke meget forbavse mig, om